

N.F.S. Grundtvig "Sagas Tempel"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.8, april 2016

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1809 (SJ: 119)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 1

Teksten er etableret af Jon Tafdrup

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Jon Tafdrup, redigeret af Klaus Nielsen og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:1190|PS:155

Sagas Tempel.

(Ved Johannes Müllers Død.)

- 1 Saga! hellige Mø!
Hisset i Søgnabeks Sale
Skued jeg undrende dig
Tømme med Odin det gyldne
Tidernes skummende Bæger.
- 2 Høit fra skinnende Bænk
Toned din kløgtige Tale,
Odin forstod den, men ei
Fuldelig Kløgten at fatte
Mægtede Sønner af Askur.
- 3 |A:1191|Skjalden lyttende stod,

Tonerne fyldte hans Øre,
Og i hans Epos fornam
Undrende Menneskeslægten
Klang af din Tale til Odin.

4 |PS:156 Askurs Sønner et Hof¹
Bygged ukendte Gudinde,
Du dig fra skinnende Bænk
Bøied, din Dyrker at skænke
Kløgt, som at fatte han mægted.

5 Tider runde forbi,
Klangen Man vilde begribe,
Klangen i Lyde henrandt,
Krøniken blev din Præstinde,
Hende allene Man dyrked.

6 Skjalde lytted igen,
Fanged de vekslende Toner,
Og i den dobbelte Lyd
Hørtes til Under for Slægten
Klang af din Tale med Odin.

7 Men – hvad skuer jeg hist!
Knæler ei søvløkket Olding?
Hellas! o det er din Søn!
Se hvor han reiser det første
Alter i Sagaens Tempel!

8 Vidt han vanked paa Jord,
Veied de mystiske Frasagn,
Barnlig bekender han dog:
Tidernes Veksel allene
Styre alraadende Guder.

9 Tider rinde saa tungt.
Skjaldene lytte ei længer.
Saga! Man smitter dit Hof,
Selvkloge kun med din Terne
Krøniken ville de bole.

10 |PS:157 Vend dig Øie! fra Syd
Høit mod det isfulde Norden!
Se om ei Klippernes Søn,
Skuende stolt over Midgard,

Ydmyg nedknæler for Guder!

- 11 Skjalden lytter saa nær,
Odins og Sagas forborgne
Taler han røber i Sang,
Volas de hellige Toner
Klinge i festlige Taushed.
- 12 Tider rinde forbi,
Skjaldene lytte ei længer,
Svundet er hellige Klang,
Søndret i jordiske Lyde.
Saga! hvor findes din Dyrker?
- 13 |A:1192| Øiet tindrende ser
Knæle blandt Norriges Fjelde
Sølvgraa en Olding i Kraft,
Saga han reiser et Alter,
Stenen med hellige Runer.
- 14 Stivt nedstirrer hans Blik,
Stirrer paa Skjaldenes Draper.
Edda det løfter igen,
Ydmyg han beder, og Saga
Tolker ham Tidernes Jertegn.
- 15 Trindt ham knæler en Flok.
Rundt om hans kneisende Alter
Sanke sig Stene i Krinds,
Ristet paa hver er Gudindens
Navn, thi hun bygger i Norden.
- 16 |PS:158| Dorsk er Slægten, og ei
Saga! din Tone den fatter.
Selvklog opstaar den igen,
Altid den kun med din Terne
Krøniken lyster at bole.
- 17 Hvor skal Øiet henty
Drevet fra Syd og fra Norden?
Der hvor i Alpernes Ly
Hellas og Norden henflygted,
Der vil jeg søge din Dyrker.
- 18 Se! han knæler der alt,
Beder i rungende Toner

Tiden vil døve hans Røst,
Krampe vil stille hans Tunge,
Se hvor sig stramme de Sener!

19 Høit paa Tidernes Grus
Stræber han Altret at reise,
Ak! men han mægter det ei,
Halvt er det reist, og han segner,
Segner af Kampen udmattet.

20 Tiden rinder saa tungt.
Ingen vil knæle Gudinde!
Ydmyg i Templet, men stolt
Boler den selvkloge Skare,
Spottende dig, med din Terne.

21 Rind kun Taare fra Kind
Ned paa det halvreiste Alter!
Halvt det til Tidernes Gru
Staar, og den Haand som det reiste
Kraftløs i Graven henvisner.

22 |PS:159 Væd kun Taare min Kind!
Alperne Templet ei værge,
Storme fra Øst og fra Vest
Buldrende mødes og ryste
Sagas det hellige Tempel.

Nik. Fred. Sev. Grundtvig.